

Dvanást šátek sem zedrala,
co sem mu meč utěrala.

»Pověz že mi, ženo věrná,
jak jsi to sobě zpívala?«

Šak sem si já nezpívala,
len sem si na služku lála.

Pověz že mi, služko věrná,
proč ta paní tobě lála?

Šak mňa paní nic nelála,
len si syna ukládala.

Podžě, ženo, podžě dole,
pojedeme tam do pole,
pod ty hrušky rozšířené.

Sedni, ženo, sedni dolů,
já ti zetnu hlavku tvoju.

Podaj, služko, daj synáčka,

nech mu bozkám jeho líčka.

Jedno líčko pobozkala,
druhé líčko vyhryzala.

Tu máš, synu, na památku,
že ti stínal otec matku.

137. OVČÁK PRONEVĚREC

285.

Erb. II. 20

Pá - sl ovčák o - vce na ze - le-nej lú - ce, ai - tom tytom tytom, na ze - le - nej lú - ce.

Pásł ovčák ovce
na zelenej lúce,
aitom tytom tytom,
na zelenej lúce.

Přišel k němu řezník
a s ním strakatý psík. Aitom atd.

Zdař Pán Bůh, ovčáče!
Zač dáš svoje ovce?

»Za dva rýnské slovem,
za tolar si je vem.«¹⁾

Žene ovčák domů,
trefil se pán k tomu.

Můj milý ovčáče,
kam's dal štyry ovce?²⁾

Milý ty můj pane,

přišel mně vlk na ně.

Měl's kyj, proč ho's nehnal,
měl's psa, proč ho's nečval?

Nedaleko Nysy
už ovčáček visí.

¹⁾ Za štyry dukáty,
jsú peníze taky.

Ovčák ovce prodal,
a peníze prožral.

²⁾ Můj pane, můj pane,
uzkost na mne táhne.

286. Jiné čtení a pění

Z Polanky od Klimkovic

Pa - se pa-styř o - vce, pa - se pa-styř o - vce na ze - le-nej lu - ce, na ze - le - nej lu - ce.

[: Pase pastyř ovce :]
[: na zelenej lúce. :]

Pan stoji na moscě,
přeličuje ovce.

Jedneho chybělo,
baranka lyseho.

Kaj je baran lysy,
co chodzil do Nysy?

Vlci mi ho vzali,
do lesa zahnali.

Čemu si psa něčval
lebo sam něběhal?

Psi něchcěli ščekač,
ja sem němuh běhač.

Z uterka na středu
ovčička vedu

kaci po ulici
prosto k šibenici.

Jak mila vidzela,
hněd k němu běžala.

Tu maš, mila, šatku,
na věčnu památku.

Tu maš, mila, druhu,
na věčnu posluhu.